

عنوان مقاله:

اثر بخشی توانمندسازی روانی مادران بر کاهش تعارضات مادر-فرزندی مادران خانه سلامت شهرتهران

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات روان شناسی بالینی، دوره 6، شماره 23 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

مریم بدیع پور - کارشناسی ارشد مشاوره خانواده دانشگاه علامه طباطبایی

حسین سلیمی بجزستانی - دانشیار مشاوره دانشگاه علامه طباطبایی

سیدمحمد کلانترکوشه - استادیار مشاوره دانشگاه علامه طباطبایی

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر به بررسی تاثیر توانمندسازی روانی بر کاهش تعارضات مادر - فرزندی مادران خانه سلامت شهر تهران پرداخته است. روش این پژوهش از نوع پژوهشهای نیمه آزمایشی با طرح پیش‌آزمون پس‌آزمون با گروه‌گواه است. در این پژوهش از خانه‌های سلامت منطقه 15 شهرداری تهران، خانه سلامت سرای محله‌افسریه شمالی انتخاب شد و با استفاده از نمونه‌گیری در دسترس از همه مادران مراجعه کننده به خانه سلامت که شرایط شرکت در پژوهش را داشتند آزمون تعارضات مادر- فرزندی گرفته شد و سپس 30 نفر از مادرانی که بالاترین تعارض را با فرزندانشان داشتند به عنوان نمونه انتخاب و با استفاده از روش جایگزینی تصادفیدر دو گروه 15 نفری آزمایش و کنترل قرار داده شدند. گروه آزمایش به مدت 8 جلسه 90 دقیقه‌ای در این جلسات شرکت کردند. ابزار جمع‌آوری داده‌ها در این پژوهش پرسشنامه مقیاس تاکتیکی تعارض مادر-فرزند است. داده‌های بدست آمده با استفاده از روش تحلیل کواریانس تک متغیری تحلیل شدند. نتایج نشان دادند برنامه توانمندسازی روانی مادران موجب کاهش تعارضات مادر - فرزندی، کاهش پرخاشگری کلامی، پرخاشگری فیزیکی و افزایش استدلال مادران و فرزندانشان شده است. بنابراین میتوان گفت این افراد با افزایش عزت نفس، خودکنترلی، خودکارآمدی، کنترل خشم، مهارت تصمیم گیری خود و اصلاح باورهای غیرمنطقی خود در مورد فرزندان و کاربرد روشهای تشویق و تقویت و دلگرمی دادن آنها میتوانند تعارضاتشان را با فرزندانشان کاهش دهند.

کلمات کلیدی:

استدلال 1، پرخاشگری کلامی 2، پرخاشگری فیزیکی 3، توانمندسازی روانی تعارضات مادر - فرزندی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/601745>

